

[Ministeren for offentlige arbejder]

ter, hvilket ud fra gennemsnitsberegninger vil give en samlet indtægt af omtrent den nævnte størrelse.

Spm. nr. 243

Til *udenrigsministeren* (12/2 82) af:

Preben Lange (Grønl.):

»Kan ministeren oplyse de summerede procenter for told- og importafgifter for hver varegruppe, hvor EF opkræver såvel told som importafgifter ved indførsel af varer fra tredjeland?«

Besvarelse (18/2 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

For så vidt angår importafgifter henvises til svar på spørgsmål nr. 101, som spørgeren selv stillede den 26. januar 1982. Toldsatserne for 1982 for varer, der importeres fra tredjelande, er offentliggjort i De europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 335 af 23. november 1981.

Spm. nr. 254

Til *finansministeren* (15/2 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren afskaffe den aldersdiskrimination, der også foregår inden for den offentlige sektor, og som giver sig udslag i, at arbejdsløse midaldrende får afslag på stillingsansøgninger alene med henvisning til deres alder?«

Begrundelse

Jeg har modtaget henvendelser fra 50-årige mænd, som beklager sig over, at de afskæres bl.a. fra tjenestemandstillinger alene med henvisning til deres alder. Det er en form for diskrimination, der i virkeligheden er lige så slem som diskrimination på grund af køn.

Anledningen til, at spørgsmålet rejses, er arbejdsministerens forslag om at tvinge endnu flere mennesker bort fra deres stillinger tre år tidligere ved at nedsætte den faste aldersgrænse fra 70 til 67. Det er et angreb mod den enkelte borgers rettigheder og valgfrihed.

Besvarelse (22/2 82):

Finansministeren (Heinesen):

Der er ikke fastsat nogen generel maksimumsgrænse aldersmæssigt for ansættelse i statens tjeneste.

Forud for tjenestemandreformen i 1969 kunne der ikke uden særlig hjemmel på normeringslov ske ansættelse i tjenestemandstilling med pensionsret efter det fyldte 40. år. Denne bestemmelse bortfaldt med tjenestemandloven af 1969.

Det er nu i tjenestemandlovens § 4 bestemt, at ansættelse som tjenestemand forudsætter, at vedkommende efter bl.a. sin alder er i stand til at bestride tjenesten i den pågældende stilling, og at betingelser med hensyn til bl.a. alder – hvor sådanne ikke er fastsat i den øvrige lovgivning – kan fastsættes af finansministeren eller for bestemte grupper af tjenestemænd af vedkommende minister.

Finansministeriet har i henhold til denne bestemmelse fastsat, at det er vedkommende ministerium eller institution, der bedømmer, hvorvidt en ansøger efter sin alder m.v. er i stand til at bestride den pågældende stilling.

Ved vedlagte skrivelse af 16. april 1971 (ikke optrykt her) til samtlige ministerier m.v. meddelte ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen, at der – under hensyn til strukturudviklingen i samfundet og ønsket om større bevægelighed på arbejdsmarkedet – ikke ud fra aldersmæssige synspunkter bør lægges hindringer i vejen for ansættelse af kvalificerede personer i statens tjeneste, og at fastsættelse af maksimumsaldergrænser for ansættelse derfor kun bør finde sted, når tjenstlige hensyn gør det nødvendigt.

Samtidig anmodede lønnings- og pensionsministeriet om oplysning om, hvorvidt der for stillinger eller grupper af stillinger inden for det enkelte ministeriums område måtte være fastsat maksimumsaldergrænser for ansættelse, og i bekræftende fald hvilke og begrundelsen herfor.

Af de modtagne oplysninger fremgik, at der inden for det overvejende antal ministerområder ikke var fastsat maksimumsaldergrænser for ansættelse. I visse styrelser har man af hensyn til uddannelsen fastsat aldersgrænser for ansættelse af elever, lærlinge o.lign. I andre styrelser er der under hensyn til, at en række stillinger som f.eks. politibetjent, fængselsbetjent og brandmand forudsætter en vis fysik, fastsat varierende aldersgrænser for ansættelse.